

UNIUNEA EUROPEANĂ

Instrumente Structurale
2014-2020

„Proiect cofinanțat din Programul Operațional Capital Uman 2014-2020”

Educația parentală

Învățământ de calitate pentru viitorul copiilor noștri în județul Dolj

Programul Operațional Capital Uman (POCU) 2014-2020

Axa prioritară 6: Educație și competențe, Cod Apel: POCU/74/6/18/ 104980

Parteneri:

INSTITUTUL PENTRU DEZVOLTAREA EVALUĂRII ÎN EDUCAȚIE

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN DOLJ

INSTITUTUL PENTRU DEZVOLTAREA
EVALUĂRII ÎN EDUCAȚIE

**INSPECTORATUL ȘCOLAR
JUDEȚEAN DOLJ**

SCOP:

- familiarizarea participanților cu conceptul de autoritate;
- cunoașterea stilurilor de educație parentală;
- identificarea stilului parental adoptat;
- înțelegerea beneficiilor educației autoritative;

OBIECTIVE:

- îmbunătățirea modelului de educație pe care îl practică în prezent părinții față de copii.
- înțelegerea mai bine a comportamentelor părinților față de copiii lor și îmbunătățirea relației

REPERE PENTRU FACILITATOR:

- Familia are rolul de a asigura copilului mediul potrivit de viață, afecțiune, dragoste, ocrotire. Părinții sunt modele importante pentru copii și au un rol deosebit în dezvoltarea lor socială, etică și emoțională. Educația în familie este una din principalele manifestări ale educației informale și se realizează implicit, permanent, cu sau fără intenție conștientizată, prin îndeplinirea funcțiilor normale ale vieții de familie.
- Rolul de părinte se realizează cu un partener care nu a devenit încă adult și este incomplet format, aflat într-o stare de dependență fizică, psihică și formală. Educația copilului face parte din cerințele rolului de părinte, iar pentru ca acest lucru să se realizeze, rolul de părinte nu trebuie să devină o recompensă.
- Părinții trebuie să-i învețe pe copii consecințele comportamentelor lor, nimic nu-l învață mai bine să conștientizeze responsabilitatea necesară pentru propriile acțiuni. De asemenea, un copil trebuie să cunoască ireversibilitatea anumitor procese și să suporte consecințele. Astfel, copilul învață mult mai eficient din experiența nemijlocită, decât ascultând recomandările părinților. Mulți părinți consideră că sunt buni dacă protejează copilul atunci când trebuie să-și asume consecințele propriului comportament.

- Pentru îndeplinirea cu succes a „funcției de părinte“ sunt necesare câteva trăsături de personalitate (prezența/absența acestora diferențiază stilul parental): responsabilitate, realism, autocontrol, empatie, altruism; de asemenea, o fermitate îmbinată cu flexibilitate, totul pe un fond de iubire necondiționată, combinată cu adaptabilitatea la nevoile copilului, nevoi care sunt din ce în ce mai mari în societatea contemporană.
- **Stilul parental** „se referă la ansamblul comportamentelor și emoțiilor pe care părinții le au față de copiii lor și la modul în care părintele abordează relația cu copilul său. Stilurile parentale sunt definite în funcție de două elemente principale: căldura emoțională - capacitatea părintelui de a fi apropiat afectiv de copil, de a fi atent la nevoile și emoțiile sale, respectiv gradul de control exercitat asupra copilului prin stabilirea și respectarea regulilor, setarea limitelor. Aceste două elemente determină cinci stiluri parentale principale: autoritar, permisiv, neimplicat, supraprotectiv și democratic” (Ioana Druiu)

1. STILUL AUTORITAR - PĂRINTELE AUTORITAR

- Părintele autoritar este orientat spre supunere și se așteaptă ca regulile și ordinele lui să fie respectate cu strictețe, chiar dacă nu explică rațiunile pe care acestea se întemeiază. Dominat de așteptări mari și de dorința de perfecțiune, părintele autoritar dorește un copil competitiv, care să-și folosească la maxim posibilitățile, motiv pentru care îl presează pe copil să studieze în permanență. Chiar și atunci când copilul are reușite, părintele autoritar nu își arată afecțiunea, recurgând rareori la laude și la recompensă. Acești părinți sunt foarte stricți, au multe reguli. Copiii nu au opinii și nu au voie să pună întrebări, ca urmare nu învață să gândească pentru ei înșiși și nici să ia decizii. Copiilor le este, de regulă, frică de părinți.
- Dezavantajele acestui stil parental sunt date de faptul că el, copilul, va fi neiertător cu cei care greșesc, insensibil la dorințele celorlalți, veșnic nemulțumit și lipsit de inițiativă.

Părintele:

- este restrictiv
- oferă puține explicații
- impune reguli/ exigențe mari
- cere supunere din partea copilului fără explicații
- nu încurajează comunicarea verbală

AVANTAJE	DEZAVANTAJE
- pregătește copilul pentru agresivitatea cu care se va întâlni în viață.	- copiii dezvoltă competențe sociale mai reduse, în adolescență pot adopta comportamente de risc (fumat, alcool, consum de droguri, fuga de acasă).

2. STILUL PERMISSIV - PĂRINTELE PERMISSIV

În raport cu părinții autoritari, cei permisivi au puține reguli și nu au limite clare. Acești părinți cedează în fața copiilor, dacă impun o regulă copiii o încalcă. Stilul prea permisiv duce la haos, copiii fiind cei care dețin puterea. Părinții permisivi sunt indulgenți și atenți la nevoile copiilor, dar nu au așteptări clare de la ei. Non-conformiști și blânzi, ei nu impun copiilor un anumit tip de comportament, ci le acordă libertate. Copiii cu astfel de părinți sunt obișnuiți să facă numai ce doresc și nu vor respecta regulile. Sunt foarte egoiști și răsfățați. Părintele permisiv aplică o disciplină inconstantă, evită confruntările și cedează ușor constrângerilor sau plânsului copilului. Este, mai degrabă apropiat de membrii familiei și comunicativ, preferând mai degrabă rolul de prieten al copilului decât pe cel de părinte.

Părintele:

- se consultă cu copilul despre luarea deciziilor și îi dă explicații asupra regulilor de familie
- impune o disciplină redusă
- se prezintă în fața copilului ca o sursă la dispoziția sa
- sunt „prieteni” copilului
- îi permite copilului să-și coordoneze activitățile
- evită exercițiul controlului.

AVANTAJE	DEZAVANTAJE
- independența, dorința de a învăța, curajul, acceptă eșecuri	- imaturitate emoțională, cu dificultăți în controlul impulsurilor

3. STILUL DEMOCRAT - PĂRINTELE DEMOCRAT SAU AUTORITATIV-COMUNICATIV/ FERM

- Acești părinți se bazează pe principiul de a acorda șanse copiilor lor. Ei realizează o echivalență între obligații și libertăți. Au reguli simple și concise, pedepse rezonabile în cazul încălcării acestora. Petrec mult timp discutând împreună cu copiii motivele pentru care au stabilit regulile. Părintele democrat, ferm manifestă căldură față de copil și îl încurajează să fie independent, îi respectă opiniile, interesele și personalitatea considerându-l un membru important al familiei. Astfel îl va învăța pe copil să accepte regulile și să își îndeplinească sarcinile cât mai eficient. Copiii care cresc în astfel de familii învață că opțiunile lor sunt importante, învață cum să ia decizii. Acești copii vor fi independenți și responsabili.
- Acest stil parental nu rămâne lipsit de rezultate, copiii au scoruri ridicate la învățatură și bune competențe sociale.

Părintele:

- își ajută copilul să-și regleze emoțiile
- încurajează independența copilului
- pune anumite limite în acțiunile copilului
- acceptă negocierile
- permite copilului să greșească
- învață copilul să-și asume greșelile

AVANTAJE	DEZAVANTAJE
- copiii vor deveni curioși, independenți, autonomi	- dificultate de a se adapta stilului autoritar întâlnit la școală, armată sau chiar în grupurile de prieteni.

4. STILUL NEGLIJENT – PĂRINTELE INDIFERENT/ NEGLIJENT

Reprezintă stilul parental caracterizat printr-un nivel scăzut al ambelor elemente componente: căldura sufletească și control. Părinții nu doar că nu impun reguli sau limite în privința comportamentului, dar nici nu le oferă copiilor afecțiune. Părintii neglijenți nu petrec timp împreună cu copiii lor, nu sunt deschiși comunicării și nu se arată interesați de activitățile copiilor. Părinții din această categorie sunt aproape în întregime absenți din viața copiilor, acordându-le atenție vorînvăța că părerea lor nu contează prea mult. Ei își vor dezvolta în permanență un complex de inferioritate iar stima de sine va fi foarte scăzută. Copiii crescuți în acest stil parental pot ajunge să se îndepărteze la maturitate de părinții lor.

Părintele:

- are exigențe puține
- nu se implică afectiv
- nu prezintă interes pentru opiniile copilului
- oferă sau nu copilului doar suport material

IMPORTANT!!!

- NU EXISTĂ UN STIL PARENTAL PUR!
- UN PĂRINTE POATE ADOPTA UN STIL PARENTAL DIFERIT ÎN FUNCȚIE DE CIRCUMSTANȚE;
- NU ESTE OBLIGATORIU CA MAMA ȘI TATĂL SĂ AIBĂ ACELAȘI STIL PARENTAL.